INDEX RERUM,

Advocatias Ecclesiarum emens, ut filios præsentet, eis privari debet, Cap. 6. de jure patron. II. 184
Ædificare vel linire parietem quid, Can. 2. dist. 46. I. 60
Ædificia tantùm Clericorum in atrio Ecclesiæ ponantur, Can. 4. 12. q. 1. I. 233
Ægyptus, Can. 6. dist. 65. I. 89
Ægyptiorum sapientia, Can. 11. dist. 37. I. 51
Æmilia, Can. 13. dist. 63. I. 84
Æquitas mater justitiæ est, Can. 16. 26. q. 1. I. 346
Aëromantia, Can. 1. 26. q. 3. & 4. I. 350
Ætas Episcopi est 30. annor. Can. 6. dist. 77. I. 96
Presbyteri, vel Episcopi, & Diaconi, Can. 6. & 7. dist. 77. I. 96
Subdiaconi in 18. Diaconi in 20. & Presbyteri in 25. Cap. 3. de ætate & qual. in Clem. II. 353
quem Ætas non vita seniorem facit, graviter est increpandus, Can. 28. 2. q. 7. I. 170
nonnunquam quod diffidentiâ ætatis differtur, consilio maturiore perficitur, Can. 11. 32. q. 2. I. 384
Can. 1. dist. 7. de pœn. I. 425
Afflictus, cap. 19. de rest. spol. II. 87
Afflictio flagellatis non debet addi, Can. 2. 7. q. 1. I. 196
Afflicto non est addenda afflictio, Cap. 5. de Cler. ægrot. vel debil. II. 144
Agapitus Papa, Can. 2. dist. 56. I. 77
Agapitus Romanus, Can. 2. dist. 56. I. 77
Agatho Siculus, Can. 21. dist. 63. I. 85
Agathon Papa, Can. 9. dist. 16. I. 18
Agathosa, Can. 21. 27. q. 2. I. 365
Agere propriam causam licet eis, quibus accusandi licentia negatur, Can. 2. 4. q. 6. I. 188
cum Agitur reali non sufficit rem generaliter peti, sed debet ita specificari ut obscuritas omnis vitetur, Cap. 2. de lib. obl. II. 76
Agens de proprietate, ante conclusionem causæ possessorio adipiscendæ vel recuperandæ agere potest, post conclusionem verò & ante sententiam hoc non potest nisi justa causa subsit, Cap. 5. de caus. poss. & prop. II. 83
Agentes & consentientes pari pœna puniuntur, Cap. 1. de offi. & pot. jud. deleg. II. 47
qui ad Agendum admittitur, multò magis ad excipiendum, Cap. 71. de reg. jur. in 6. II. 349
Agnellus Episcopus, Can. 8. 19. q. 3. I. 290
Agrariam recipere, Can. 11. dist. 88. I. 108
Albinus Andegavensis Episcopus, Can. 11. dist. 16. I. 19
Alchimia non probatur, Cap. un. de crim. falsi. in Extrav. II. 382
Aldericus Diaconus, Can. 1. 15. q. 5. I. 259
Aldricus Cœnomanensis Ecclesiæ Episcopus, Can. 11. 2. q. 6. I. 162
Alecia terræ, Cap. 3. de feriis II. 81
Alexander, Can. 2. 15. q. 6. I. 259
Alexander Episcopus Alexandriæ, Can. 58. 1. q. 1. I. 140
Can. 10. dist. 16. I. 18
Alexandrinæ Ecclesiæ à Romana discedere non licet, Can. 16. 24. q. 1. I. 333
Alienum non est, quod jure possidetur, sed id quod malè possidetur, Can. 11. 14. q. 4. I. 253
Aliena rapere non licet, Can. 12. 14. q. 5. I. 254
rapere convincitur, qui ultra necessaria sibi retinere probatur, Can. 1. dist. 42. I. 55
nulli licet concedere cuiquam præter Domini voluntatem, Cap. 26. de decim. II. 169
Alienare aliud est, aliud revocare, Cap. 7. de his quæ fiunt à præl. sine consens. Cap. II. 149
non potest vir rem titulo donationis propter nuptias datam: valet tamen alienatio si emptor spatio 30. annorum possederit; maximè si pretium versum sit in communem usum viri & uxoris, Cap. 4. de empt. & vend. II. 154
non licet Papæ alienare prædia Ecclesiæ, Can. 20. 21. q. 2. I. 238
non licet Episcopo vel Abbati res Ecclesiæ, Can. 19. 12. q. 2. I. 238
non potest Abbas ea quæ sunt de mensa, vel dubitatur an sint, si juravit se non alienaturum, Cap. 8. de reb. Eccl. ali. vel non. II. 153
nulli licet rem immobilem Ecclesiæ, neque specialis hypothecæ titulo obligare, Can. 5. de rebus Eccl. alien. vel non. II. 152
non licet ministris Ecclesiæ res Ecclesiasticas sine Episcopi permissu, Can. 41. 12. q. 2. I. 241
licet res Ecclesiæ religionis intuitu, Can. 73. 12. q. 2. I. 244
Alienari non possunt possessiones quæ sunt de mensa, Cap. 10. de reb. Eccles. al. vel non. II. 153
ab Episcopis prædia Ecclesiæ nullo commento possunt, Can. 25. 12. q. 2. I. 239
non alienantur ab Ecclesia hodie prædia fidelium, Can. 16. & 17. 12. q. 1. I. 235
Alienentur fugitivi qui retineri non possunt, Can. 54. & 55. 12. q. 2. I. 242
Alienans prædium Ecclesiæ magnum vel exiguum vel aliquid de jure Ecclesiæ, honoris amissione multetur, Can. 1. 17. q. 4. I. 280
rem litigiosam, in locum ejus alias substituere debet, Cap. 3. & 4. ut lite pend. nihil innov. II. 91
Alienandum non est aliquid de rebus Ecclesiæ, Can. 23. 12. q. 2. I. 239
Alienanda non sunt acquisita in Episcopatu, Can. 12. 12. q. 2. I. 237
Alienatio rei Ecclesiasticæ rata est, si quis de suo tantum Ecclesiæ contulerit, Can. 56. & 58. 12. q. 2. I. 242
rei Ecclesiasticæ non tenet: & alienatores nisi rem restituant, excommunicantur: & quilibet Clericus potest contradicere & rem cum fructibus repetere, Cap. 6. de reb. Eccles. alien. vel non. II. 152
rei Ecclesiasticæ facta sine legitimo personarum assensu non tenet, licèt approbetur per constitutionem laicorum, Cap. 12. de reb. Eccl. alien. vel non. II. 153
rei Ecclesiasticæ absque collaudatione & subscriptione Clericorum non valet, Cap. 1. 7. & 8. de his quæ fiunt à præl. sine consens. Cap. II. 150
bonorum Ecclesiasticorum non valet, & alienantes & recipientes sunt excommunicati, Cap. un. de rebus Eccl. non al. II. 152 & 321
temporalis sine consensu capituli, per ratificationem roboratur, Cap. 3. de his quæ fiunt à præl. sine cons. Cap. II. 149
is in quem Alienatio rei causa mutandi judicii facta est, convenitur per rescriptum impetratum contra alienantem, Cap. 1. de alien. jud. mut. c. facta. II. 68
Alienationis verbum quid continet, Cap. 5. de reb. Eccl. alien. vel non. II. 152
in Alienatione temporali, quam facit Prælatus taciturnitas capituli habetur pro consensu, Cap. 2. de his quæ fiunt à præl. sine cons. Cap. II. 149
Alienationes per intrusionem sive quocunque modo factæ & ordinationes sine consensu Clericorum, irritæ sunt, Can. 37. 12. q. 4. I. 241
in Alienationibus rerum Ecclesiasticarum exigitur tractatus solemnis & diligens, evidens necessitas vel utilitas, Cap. 1. de reb. Eccl. non al. in 6. II. 321
Almarici dogma pernicios issimum damnatur, Cap. 2. de sum. Trin. & fid. Cathol. II. 1
Altare inungitur Chrismate, Cap. un. de sacr. unct. II. 38
non erigendum in Ecclesia, nisi quod ab Episcopo loci sanctificatum est, Can. 25. dist. 1. de consec. I. 449
iterùm consecrabitur, amoto altari vel lapide sigillum continente, non etiam Ecclesia, Cap. 1. & 3. de consecr. Eccl. II. 190
Altaris consecratio, Cap. un. de sac. unct. II. 38
nullus ad ministerium altaris accedere debet, nisi cujus castitas ante susceptum ministerium fuerit approbata, Can. 1. dist. 31. I. 41
Altario deservientes, si carnis fragilitate deliquerint, Episcopi arbitrio subjaceant, Can. 2. 15. q. 8. I. 261
Altaria non ungantur Chrismate nisi fuerint lapidea, Can. 31. dist. 1. de consec. I. 449
Alvericus Clericus, Can. 4. dist. 32. I. 43
Amalechitæ, Can. 3. dist. 36. I. 50
Amor in aliena uxore turpis est: in sua nimius, Can. 5. 32. q. 4. I. 385
nihil fœdius est quàm uxorem amare quasi adulteram, Can. 5. 32. q. 4. I. ibid.
Amandus, Can. 9. dist. 54. I. 74
in Ambiguis non debet esse absolutum judicium, Can. 7. dist. 33. I. 46
Ambitùs notari solent, quos probitatis documenta non adjuvant, Can. 5. dist. 61. I. 80
Amphilochius Iconiensis Episcopus, Can. 7. dist. 16. I. 18
Ambrosius in Archiepiscopum est electus, Can. 8. & 11. dist. 61. I. 81
Can. 3. dist. 63. I. 83
Theodosium magnum Imperatorem excommunicavit, Can. 10. dist. 96. I. 118
quid respondit Augustino de consuetudinibus Ecclesiarum, Can. 11. dist. 12. I. 12
quod habet Amittat, qui quod non accepit, usurpat, Can. 22. 25. q. 2. I. 348
Amentibus quæcunque pietatis sunt, conferenda sunt, Can. 7. 26. q. 6. I. 354
Amicus non est qui parcit, nec inimicus qui verberat, Can. 2. 5. q. 5. I. 190
Amicum diligere, & odire inimicum lex Dei est, Can. 16. 23. q. 4. I. 311
Amor paternus nunquam amittitur, in corripiendo filio, quamvis asperè, Can. 42. 43. q. 5. I. 323
Amor carnalis & timor atque avaritia plerunque humanos sensus hebetant & pervertunt opiniones, Can. 12. 3. q. 5. I. 178
Ananias & Sapphira mentiti sunt, Can. 7. dist. 27. I. 37
Anapia, Cap. 18. de resc. II. 6
Anastasius, Can. 6. dist. 32. I. 44
Papa ordinationem Acacii probat, Can. 96. 1. q. 1. I. 136
Anastasius Bibliothecarius Romanæ Sedis utriusque linguæ, Græcæ & Latinæ peritus, Can. 2. dist. 63. I. 83
Anastasius Cardinalis depositus ob non residentiam, Cap. 2. de cler. non resid. II. 137
Anastasius II. à Deo reprobatus nutu divino percussus est, Can. 9. dist. 19. I. 25
Photino Diacono Thessalonicensi communicavit, I. ibid.
occultè voluit Acacium revocare, I. ibid.
Anastasius Imperator, Can. 15. 16. q. 7. I. 277
Anathema significat à Deo separationem, Can. 9. 24. q. 3. I. 340
Anathematizans aliquem injustè, sibi, non aliis, nocet, Can. 87. 11. q. 3. I. 230
Anathematizatus Sacerdotes accusare non potest, Can. 4. 2. q. 7. I. 167
Anatolius CP. Episcopus, Can. 10. dist. 16. I. 18
Can. 4. 1. q. 7. I. 148
Anatolius Diaconus, Can. 3. dist. 89. I. 109
Anatolius Constantinopolitanus Episcopus, Can. 3. dist. 15. I. 14
Anconitanus Pontifex, Can. 5. 16. q. 3. I. 272
Ancillæ conjunctæ cum Clericis, ab Episcopo venundentur, Can. 30. dist. 81. I. 101
Andreas Episc. Nicomedianæ civitatis, Can. 11. dist. 100. I. 123
Andronicus Paleologus, Cap. 3. de sent. excom. in Extrav. II. 425
Angelorum novem ordines, Can. 45. dist. 2. de pœn. I. 413
Anglorum gens spernebat legalia connubia, Can. 10. dist. 56. I. 78
Anglis licet in 4. vel 5. generatione copulari, Can. 20. 35. q. 2. & 3. I. 433
Anglicanorum Ecclesia in fide nova, Can. 10. dist. 12. I. 12
Annata, Cap. 1. de treuga & pace in Extravag. II. 395
Anniversarius dies, Can. 7. dist. 44. I. 58
Annulus aureus in signum investituræ destinatus, Cap. 3. de his quæ fiunt à majori parte Cap. II. 149
Annulo investire, Can. 12. de sentent. & re judic. II. 118
desponsationis subarrare, Cap. 10. de sentent. & re jud. II. ibid.
Annus datur appellantibus ad prosequendum: & ex necessaria & evidenti causa biennium, alias manet sententia, Cap. 5. de appel. II. 121
Et Cap. 57. eod. tit. II. 128
non currit missionem passo, si intra eum cautionem judicibus vel alteri eorum aliis absentibus, obtulit, licèt recepta non fuerit, Cap. 2. de eo qui mitt. in possess. &c. II. 60
Anima in ficco habitare non potest, Cap. 9. 32. q. 2. I. 383
benè picta, Can. 35. dist. 2. de pœn. I. 410
Animæ mortuorum quatuor modis solvuntur, Can. 22. 13. q. 2. I. 250
defunctorum pietate suorum viventium relevantur, Can. 23. 13. q. 2. I. 250
Animarum cura & pecuniarum Ecclesiasticarum dispensatio in Episcopi potestate permaneat, Can. 11. 16. q. 7. I. 276

regimen,

ET VERBORUM.

regimen, ars artium, cap. 14. de ætate & qualit. & ord. præfic. II. 38
Animus præponitur corpori, Can. 12. dist. 38. I. 52
Animorum diversitas sæpè sequitur corporum diversitatem, cap. 5. de conc. præb. II. 146
Anthimii fabulæ, Can. 23. dist. 1. de consecr. I. 449
Antiochus servus, Can. 10. & 11. dist. 54. I. 74
Antiochia, Can. 6. dist. 65. I. 89
Antiquitas vivit inconvulsis radicibus, cui decreta patrum fanxere reverentiam, Can. 7. 25. q. 1. I. 345
Antiquitati reverentia est exhibenda, cap. 2. de transl. Episc. II. 28
Antiquarum legum notitia necessaria videtur, Can. 2. dist. 7. I. 5
Antistes, Can. 1. dist. 21. I. 27
Antistes nullus ordinetur præter notitiam atque consensum metropolitani, Can. 13. 1. q. 7. I. 150
Antonius, Can. 3. dist. 15. I. 14
Appellatio injusta punienda, Can. 27. 2. q. 6. I. 164
non debet quenquam in iniquitate tueri, quominus ejus excessus censurâ Canonicâ puniatur, cap. 22. de appel. II. 123
omnis inhibetur per clausulam, appellatione remota, si à jure non indulgetur expresse, cap. 53. de appell. II. 127
generalis super omni gravamine nulla est: sed restricta ad certam causam sit, cap. 18. de appell. II. 122
unius, aliis non appellantibus prodest si communi jure juventur, idemque negotium & eadem defensionis causa existat, cap. 72. de appell. II. 131
in notoriis non admittitur: in dubiis causa probabilis coram judice est exprimenda, quæ debet legitima reputari, quam si non prosequitur, judex à quo in causa procedat. idem si prosequitur, & non probat, cap. 61. §. porrò. de appell. II. 129
injustæ sententiæ est nulla, cap. 36. de offic. & pot. jud. del. II. 53
in scriptis judici porrecta valet, cap. 9. de appell. in 6. II. 312
remedium contra oppressiones, cap. un. de pœn. in Extrav. II. 383. & 421
judicialis vel extra devolvit causas electionum Episcoporum & Superiorum ad Papam, si in scriptis & ex causa probabili fuerit interjecta: alias non: & ab ea recedi potest sine pravitate, priusquam Papæ fuerit præsentata, de qua cognoscent inferiores judices, cap. 10. 33. & 44. de elect. in 6. II. 290 & 296
non habet locum in judicialibus, cap. 43. eod. tit. II. 295
promovendus si scientiæ vel alius defectus objiciatur, ante omnia subjiciendus est examini, cap. 11. de elect. in 6. II. 290
omisso medio interposita, causam non devolvit exceptione opposita, cap. 66. de appell. II. 130
frustratoria, cap. 53. de appell. II. 127
generalis respectu causæ non valet, cap. 2. de appell. II. 121
non debet admitti postquam est causa judicibus appellatione remota commissa, cap. 1. de rescript. II. 4
Si per rescriptum committantur plures articuli connexi, & in uno removeatur appellatio, intelligitur remota etiam in aliis, cap. 41. de appell. II. 125
frivola non excusat inferiorem quominus teneatur obedire superiori, & de contemptu punitur, nisi aliter innocentiam suam purget, cap. 19. de appell. II. 122
intimare debet ut causa beneficialis ad curiam devolvatur, cap. 3. de elect. in Clem. II. 335
valet coram majore parte plurium judicum, sed hæc intimanda est appellatio, & termini præfixio, cap. 1. de ap. in Clem. II. 359
religiosum non defendit contra constitutiones regulares, cap. 32. de ap. II. 124
Appellationis remedium intra decem dies à recitatione sententiæ dinumerandos conceditur, Can. 28. 2. q. 6. I. 164
remedio licet vitiatam causam sublevare, Can. 1. 2. q. 6. I. 162
remedium non ad defensionem iniquitatis, sed ad præsidium innocentiæ institutum, cap. 61. §. porrò. de ap. II. 129
vox non est neganda gravato, Can. 10. 2. q. 6. I. 162
exequendæ tempus, annus vel biennium, Can. 41. 2. q. 6. I. 167
tempus ab homine vel à jure præfixum non currit appellanti compromisso durante vel de partium expresso consensu, nisi aliud judex statuat propter periculum imminens, cap. 4. de ap. in Clem. II. 359
causa tractanda est ab eo ad quem appellatur, Can. 11. 2. q. 6. I. 162
articulus interpositæ à gravamine discutitur per judicem ad quem parte absente per contumaciam, etiam lite non contestata in appellatione vel principali causa, cap. 70. §. sane. de ap. II. 131
beneficium non denegatur gravatis, cap. 19. de jurejur. II. 109
remedium nemini in sua nequitia patrocinium exhibere debet, cap. 3. de ap. II. 121
desertæ prosecutio non impedit quominus sententia in rem judicatam transeat, cap. 6. de ap. in Clem. II. 359
altera pars præveniens, terminum Appellationi prosequendæ statutum ab homine, hoc tacito literas impetrando, literæ non valent, sed terminum juris etiam appellatus prævenire potest, modò nimium non præcurrat, & ubi ex dilatione imminet periculum, etiam neutra parte prosequente, potest judex ad quem supplere, partes compellendo ad prosecutionem, cap. 57. de ap. II. 128
Appellationi adversarii non deferens, de sua posteriori circa idem contra eum nequit excipere, cap. 23. de ap. II. 123
deferendum est ab uno articulo, si principalis causa sine illo finiri non potest, cap. 10. de ap. II. 122
renunciat qui coram à quo appellavit, litem prosequitur, Cap. 20. de offi. & pot. jud. deleg. II. 49
interpositæ ad Papam non deferens mittitur cum literis ordinarii ad curiam puniendus, Cap. 31. de ap. II. 124
qui Appellationi deferre neglexit, se beneficio reddit appellationis indignum, cap. 42. de ap. II. 125
in Ecclesiasticis licet ante exitum causæ per appellationem recedere: non ita in legibus secularibus, Can. 18. 2. q. 6. I. 163
cum per appellationem sententia solvitur, non debet obesse ei qui non iniquo animo judicavit, Can. 37. 2. q. 6. I. 166
per appellationem interpositam à definitiva revocari potest interlocutoria principali negotio præjudicans: alias non, cap. 12. de ap. in 6. II. 312
Appellationem in causa capitali vel statûs per procuratores exequi non licet, Can. 40. 2. q. 6. I. 166
vel injustam tantùm licet pronunciare, vel justam, Can. 41. §. ab eo. 2. q. 6. I. 167
licet prosequi tribus casibus, & si Apostolos non petierit, cap. 2. §. quod si. de ap. in Clem. II. 359
interponi non est necesse, Can. 41. §. est autem. 2. q. 6. I. 167
Appellatione recepta à judice vel à parte approbata, terminus ad eam prosequendam statutus vicem peremptorii obtinet, ut in absentem procedatur, ac si peremptorie fuisset citatus: nec talis terminus præveniri poterit ab aliqua partium, cap. 44. de ap. II. 125
interposita nihil debet innovari, cap. 55. de ap. II. 127
deserta per negligentiam appellantis, potest judex ex officio procedere in causibus, in quibus ejus officium exuberat, cap. 45. de ap. II. 126
legitima interposita, principale cum accessoriis ad judicem defertur: & sententiæ interdicti & excommunicationis post appellationem latæ non tenent, cap. 55. de ap. II. 128
rescindi potest quod contra jus gestum videtur, Can. 41. §. item si plures. 2. q. 6. I. 167
ex falsa causa interposita, potest judex ad ulteriora procedere, cap. 10. de ap. II. 122
interposita nihil innovandum est, Can. 31. §. Ulpianus. 2. q. 6. I. 165
ab appellatione desistere licet, Can. 41. §. si quis. 2. q. 6. I. 167
ad officium ejus qui de appellatione cognitura est, pertinet prudenter corrigere quæ contra ipsam invenerit attentata, cap. 54. de appel. II. 128
clausula, Appellatione remota, in medio literarum posita, respicit præmissa, nisi fortè in fine prædicta clausula iteretur, cap. 71. de appell. II. 131
Appellationes quorum non recipiuntur, Can. 41. §. sunt etiam. 2. q. 6. I. 167
referre non oportet ad compares judices, sed à minori judicio in majus tribunal ascendere, Can. 28. 2. q. 6. I. 164
Appellationibus frivolis non defert justitia, cap. 5. de ap. in 6. II. 311
Appellatoriis libellis uti debent Clerici sicut seculares in publ. judiciis, Can. 1. dist. 17. I. 21
Appellare potest conventus super injuria clerici, vel super adulterio, nisi sit notorius, cap. 13. & 14. de ap. II. 122
licet in criminalibus, Can. 20. 2. q. 6. I. 163
post latam sententiam intra quod tempus licet, Can. 22. & 23. 2. q. 6. I. 164
non licet à judice jurisdictionem exequente, cap. 29. de ap. II. 124
potest à sententia ne dum reus victus, sed & tertius cujus interest, cap. 17. de senten. & re jud. II. 119
non possunt officiales à suis judicibus nisi in negotio civili, Can. 41. §. nulli. 2. q. 6. I. 167
bis licet in eadem causa secundùm jura, cap. 39. de ap. II. 125
licet etiam extra judicium, cap. 5. de ap. II. 121
licet in crimine nisi sit notorium, d. cap. 5. §. ult. de ap. II. ibid.
qui ante citationem vel notitiam literarum misit nuncium ad Papam, Appellare potest ne delegatus procedat: secùs si post, cap. 30. de ap. II. 124
Appellat reus licitè, si non auditur excipiens procuratorem actoris non habere sufficiens mandatum, vel se priùs conventum per alias literas, de quibus non fit mentio in secundis, cap. 48. de ap. II. 127. si non auditur petens ut res ostenderetur ei, cap. 49. de ap. II. ibid.
Appellet Romanam Sedem, qui judicem suspectum habet, Can. 16. 2. q. 6. I. 163
majorem Sedem qui à proprio Metropolitano se gravari putaverit, Can. 7. 2. q. 6. I. 162
primatem diœceseos aut Apostolicam Sedem qui gravatur à Metropolitano, Can. 15. 2. q. 6. I. 163
Appellari non licet tertiò ab eadem sententia, cap. 65. de ap. II. 131
ab interlocutoria nisi gravamen negotium principale non concernat, quod non possit per appellationem à diffinitiva sententia reparari, cap. 1. de treuga & pace. in Extr. II. 395
non licet à Sede Apostolica, Can. 16. & 17. 9. q. 3. I. 210
non potest ad Papam à judice civili qui non est temporali jurisdictioni Ecclesiæ subditus, cap. 7. §. ult. de ap. II. 121
ab executione sententiæ, nisi modus excedatur, Can. 41. §. ab executione. 2. q. 6. I. 167
non potest in causa momenti, d. c. 41. §. de professione. I. 167
contra disciplinam Ecclesiasticam, cap. 26. de ap. & recus. II. 123
potest etiam pro minoribus seu levioribus causis, cap. 11. de ap. II. 122
si locus non tutus partibus assignetur, etiam si sit scriptum appellatione remota, cap. 47. de ap. II. 126
licet illicò tam in civilibus quàm in criminalibus, cap. 41. §. litigatoribus. 2. quæst. 6. I. 167
non potest ab executoribus, nisi forsan modum excederent in exequendo, cap. 43. de appel. II. 125
ante sententiam interdum, Can. 30. §. ante sententiam. 2. q. 6. I. 165
potest à subdelegato cum jurisdictione: secùs si sine jurisdictione, nisi modum excedat, tunc enim potest recusari, nisi datus sit de partium consensu, cap. 27. §. verùm. de offic. & pot. jud. deleg. II. 50
à subdelegato non, in totum ad subdelegantem, non autem ad primum delegantem: secùs si in totum, d. cap. 27. §. porrò. eod. tit. II. 50
Appellatur etiam ante sententiam jure pontificio: at civili, non item, nisi quibusdam casibus, cap. 12. de ap. II. 118
ab Archidiaconis vel aliis Prælatis, & fulmi-